

عنوان مقاله:

نگرشی بر مفهوم کارآفرینی و جایگاه آن در توسعه نظام آموزشی در عصر پسامدرن

محل انتشار:

چهارمین همایش علمی پژوهشی علوم تربیتی و روانشناسی، آسیب های اجتماعی و فرهنگی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

عبدالرضا عالیشاهی - پژوهشگر و کارشناسی ارشد علوم سیاسی

میثم کوپایی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت سیستم های اطلاعاتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قائمشهر

سعید محمودی - کارشناسی ارشد مدیریت منابع انسانی دانشگاه جامع امام حسین

خلاصه مقاله:

کارآفرینی فرآیند یا مفهومی است که در طی آن فرد کارآفرین با ایده های نو و خلاق و شناسایی فرصت های جدید، با بسیج منابع به ایجاد کسب و شرکتهای نو، سازمان های جدید و نوآور رشد یابنده مبادرت میورزد. این امر توأم با پذیرش خطرات است ولی اغلب منجر به معرفی محصول یا ارائه خدمت به جامعه میشود. بنابراین کارآفرینان عوامل تغییر هستند که گاهی موجب پیشرفت های حیرتانگیز نیز شده اند. انگیزه های مختلفی در کارآفرین شدن مؤثر میباشند که از جمله آنها: نیاز به موفقیت، نیاز به کسب درآمد و ثروت، نیاز به داشتن شهرت و مهمتر از همه نیازمندی به احساس مفید بودن و استقلال طلبی را میتوان نام برد. افراد از ویژگی های شخصیتی خاص و گوناگونی برخوردار میباشند طبیعی است که برخی از ویژگی های کارآفرینان متمایز و برجسته از سایر افراد است به طور مثال داشتن خلاقیت و نوآوری، دارا بودن قدرت تحمل ابهام، داشتن اعتماد بنفس و عزت نفس، آینده نگر و عمل گرا بودن، و فرصت شناس بودن. شیوه های پرورش این ویژگیها متفاوت است. مطالعه و بررسی در زمینه اقدامات بعمل آمده در مورد موضوع کارآفرینی در کشورهای مختلف بیانگر آن است که دانشگاهها در زمینه های آموزشی و پژوهشی پیشقدم بوده اند ولی فارغ التحصیلان بدون توجه و قصد بکارگیری آموخته ها و قدرت ابتکار خود در راستای شروع کار و ارائه محصول و خدمت در بازار کار، چندان موفق نبوده اند. در این مقاله با استفاده از روش تحلیلی- توصیفی و نیز بهره گیری از رویکرد جامعه شناسی تاریخی درصدد تبیین و تحلیل شاخص ها و کارکردهای کارآفرینی و کارآفرینان و جایگاه آنان در توسعه و پیشرفت جوامع در عصر پست مدرن برآمده ایم

کلمات کلیدی:

کارآفرینی، پیشرفت، توسعه، پست مدرن، کاریابی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/565543>

